

Dies de compres

Respectant la tradició
hem d'aimar l'evolució. (R.)

Parlar en contra d'una costúm, és de no estar conforme en la rutina que dicta la llei de la costúm, sembla que hom fassi de revolucionari encara que siguent respectuós amb moltes tradicions sols en un moment exposi la seva opinió circumstancial i concreta.

No volem pas ofendre als que senten la fricansa de adquisició d'objectes amb motiu de la diada, que amb l'excusa dels petits i l'il·lusió dels infants es fa extensiva la pseudo necessitat de prodigar l'obsequi i el regal en nom dels Sants Reis d'Orient. No volem pas desvirtuar d'ideal pietós i simbòlic de la festa però si creiem és dolent per a la formació espiritual de l'humanitat, oferir als infants en els seus tendres anys l'exhuberència d'objectes i joguines que meravellosa o prodigiosament van a parar a les seves mans o sols a la seva vista, puix a voltes la prudenta família es cuida de guardar a lloc segur aquells objectes per a que les seves innocents manetes no les destrueixin volent sapiguer com son fets.

La vida en el seu transcurs no tornarà provablement a oferir al home fantasiosos i meravellosos moments de prodigalitat i generositat, la lluita serà dura; l'assolir quelcom, per poc que siga, requerirà esforços i més sovintexeran els de senganys i decepcions que no pas la prodigalitat aliena i l'altruisme, però mai el prodigi que representa per l'infant l'enlluernament i miraculosa aparició d'objectes seus, ben seus de la diada de reis, premi de la seva credulitat i bondat innata en ell (pasta blana amotllable a totes les finalitats) i per aquest mateix motiu creiem no es just formar-hi ni fomentar-hi ideals de grandesa i meravellosos prodígis en lloc d'educar-lo i instruir-lo per arribar a posseir clarividència de les coses i voluntat ferma en el pervindre.

Qui no recorda la decepció rebuda quan al ésser ja conscients dels nostres actes algun despiadat company fent el viu ens revela la veritat del prodigi de la nit de reis senyalant-nos els seus actuadors humans! És una de les més fondes impresions rebudes per l'infant que li fan dubtar després de la formalitat dels que tal creensa li fomentaven. Costa molt més de creure que de dubtar quant el que ens vol fer creure ens ha fet rodar el cap amb dubtes. No creiem pas bona la costúm de enganyar a l'infant encara que siga aquest un medi per obsequiar-lo.

Es també mantes vegades exagerada la nota de la prodigalitat atabalant a l'infant que li plau més un sencill objecte i li crida més l'atenció una cosa de ben poc valor que l'esplendidesa d'un objecte complicat a voltes i no gens abte per a la seva tendra imaginació i ingenuïtat de sentiments. Aixó sols deuria ésser grossa lliçó pels que tenen l'exaltament de l'esplendidesa per no dir del malgasto que si fan la felicitat d'algú no és pas dels infants sinó dels venedors d'objectes de luxe; d'aquests si que pot ben dir-se que fan l'agost en els primers dies d'any nou; per ells, el «próspero año nuevo» és una realitat. Més val així, almenys que de la falta d'evolució social, algú se n'aprofiti i la rutina siga per ells font o mina de diner.

R.

Al marge de la pesta porcina

Es pot dir que la nostra regió és una de les més afectades amb el punyent fat de la pesta porcina. Cada any al Vallès aquesta malura fa estralls, algunes cortis dels nostres terrassans esdevenent punides perden tot el bestiar; davant d'un

espectacle dolorós d'uns porcs morts de pesta hom es sol arronçar d'espatlles esclament. «Aquest any em tornat a estar de desgràcia amb la recría dels porcs», i aquí és tot, la gent que podria fer quelcom és mira aquest fat amb una passivitat freda, i el temps va passant, la raça porcina va degenerant, la pesta cada any va fent més estralls, els terrassans van agafant més odi al

bestiar porcí i la nostra comarca cada dia es veu més buida d'aquest bestiar que ben portat i sens malures pot portar bons guanys materials al nostre pagés, avui completament desenganyat. Hi ha algú que s'aprofita d'aquesta malura, algun poc escropulós, que clandestinament sapanar a les cortis dels nostres pagesos en aquelles hores d'angoixa en que es veuen llurs porcs empestats i que es van morint, i aquest, àdhuc gaudir de tota la solvència que es vulga, sap comprar per unes miseres pesetes aquells porcs plens de malura, i amparats per una gent tan poc escropulosa com ell, fant embutits, que si voleu hi posen tota llei d'etiquetes de garantia, i el pobre consumidor té d'ingerir aquells embutits empestats de virus...

Cada any quan arriba la tongada que es van morint els porcells, sempre hi ha algú que vol fer quelcom, i l'un diu que té una raça que és la millor, que resisteix totes les malures i s'inventa un nom per posar amb aquesta raça nascuda a la seva cort, havent estat el seu pare i la seva mare, fills d'altres porcs del nostre país, i degenerats, l'especulació d'aquesta llei de gent sempre sol donar bons resultats... tenen més demanadissa, pel pagés de bona fé, que es veuen el seu fracàs aixís que arriba la malura.

També hi ha gent que s'aprofita d'aquestes circumstàncies per fer viatges per l'estranger, pagant li llurs dietes, una entitat, una agrupació, per mirar quines races poden anar millor al nostre país, i solen enviar uns porcs que el pagés enllemnit per la propaganda els compra, i veu que encara són pitjors que els d'ací.

Ja hi han races que potser podrien donar resultat com Yorkshire Large White, o el negre Beryshire, però aquestes races avui no estan a l'abast de tots els pagesos i creiem que el més urgent que cal fer es pensar amb la raça que tenim ací, fer quelcom per generar-la, per prevenir la pesta, portar bones estadístiques per ént solvent i no enganyar més al pobre pagés que apar que tothom tingui dret a viure a la seva esquena.

Apar que aixó que diem més amunt ara és un fet, el president de l'Agrupació de veterinaris del nostre districte, senyor Pau Freixes, i el nostre amic el veterinari Josep Llobet han emprès una campanya encaminada a fer quelcom per a fetejar, per a prevenir aquesta pesta que tants milers de pesetes hi perden els nostres pagesos. Amb aital fi ahir van organitzar al «Majestic» una conferència precedida d'un film que la casa Pitman Moore mostra de la faisó que fa del virus el suero, i totes les manipulacions plenes de pulcritud dins dels seus laboratoris.

Els conferenciants van palesar ahir a bon nombre de pagesos la necessitat que hi ha de vacunar

quan els porcells pesen 18 quilos, per prevenir la pesta; un 99 per 100 són els que es salven vacunats; amb aquest preparat es va dir que si els vacunaven ja no hi hauria pesta.

Ens felicitem que aixó fós cert, i que els pagesos, ja tant escamats vulguin emprar aquest preparat.

Creiem que la campanya que han emprès alguns menescals de la nostra comarca és penosa, però que no defalleixin fins a veure fetejada del tot la pesta porcina del nostre pla. La tasca és llarga, però quan es va de bona fe i no manquen els mitjans, l'home ho venç tot.

V. M.

AQUEST NUMERO HA PASSAT PER
LA CENSURA

El Congrés de Lahore

L'interés polític de la India s'ha concentrat aquest fi d'any en el Congrés que es reuneix a Lahore. No s'ha de prendre aquesta afirmació, no obstant, com augment de l'importància d'aquesta Assemblea, ja que en ella no figuren mes que 20.000 indis —perteneixents la seva majoria a la classe mitja— el qual no significa una reunió formidable si es te en compte una població de 380 milions formada per tota mena castes i idees.

Però el Congrés es una plataforma que aprofitaran els caps extremistes per a dirigir als seus adictes pel camí que escolleixin, el qual sembla ésser, pel que diuen els últims telegrams, el de la "independència", a ulls clucs, i incidentalment a l'illament del reste del pensament polític que prevaleix a la India.

Apart de la tradicional separació de la comunitat musulmana del Congrés i les seves ensenyances, existeix en aquest moment una definida tensió en el Punjab. "Shikhs" i musulmans s'uneixen per a obtenir una representació més àmplia en la pròxima Constitució, i els seus interesos estan més units a l'Imperi que els dels congressistes ambiciosos indis.

L'origen d'aquest Congrés és molt antic en la història política de la India moderna. Lluny d'ésser producte de l'agitació actual, data de l'any 1884, en que fou fundat, en el primer entusiasme que seguí al projecte de llei llibert, ben intencionat esforç de lord Ripon per a fer realitzables els ideals liberals.

En els seus primers temps no era una institució extremista. Figuraven en ella europeus, fins funcionaris civils anglesos. L'objectiu confesat del nou organisme era reunir i presentar al Govern les aspiracions legítimes del país. Sols al començ d'aquest segle fou considerat el Congrés com l'"enfant terrible" de la política india. I en 1907 es convertí obertament en una força hostil.